

«Όνειρο ζω μη με ξυπνάτε...» (πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος - ΜΑ (Ορθόδοξη Θεολογία) ΕΑΠ)

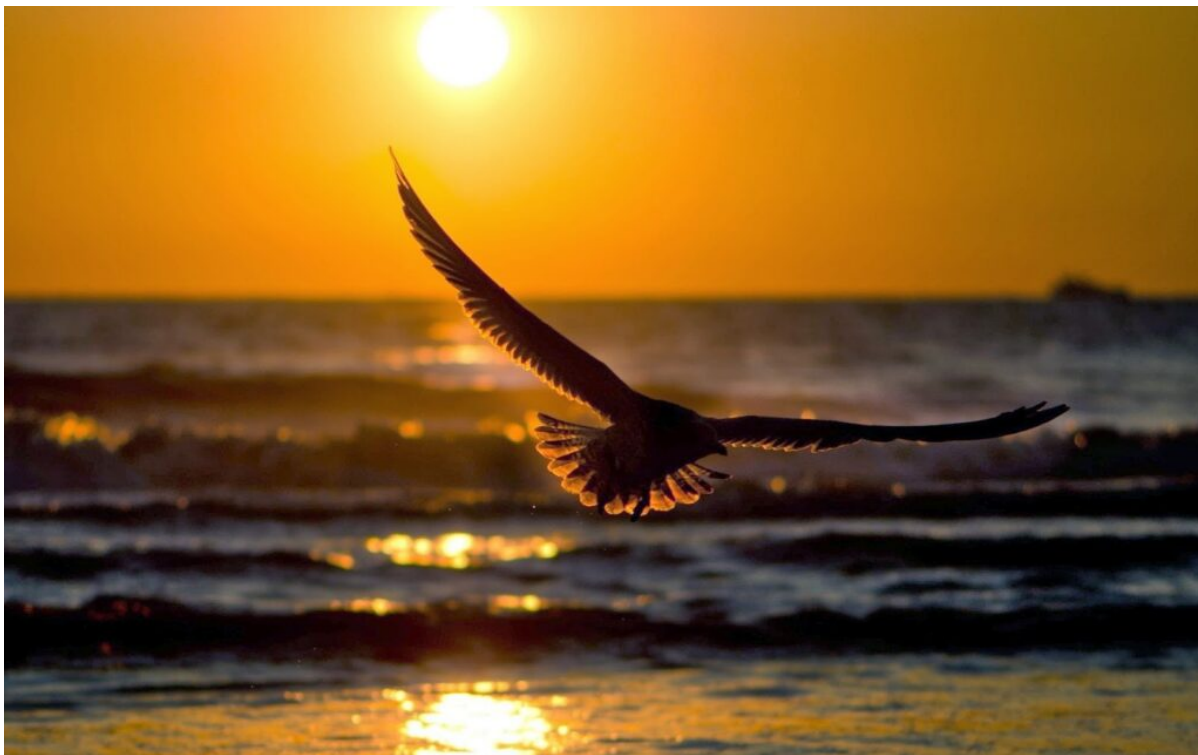
/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αγαπητοί αναγνώστες, επειδή πρόσφατα μας προσκάλεσε ένας νέος με κανάλι στο YouTube, να μιλήσουμε γύρω το θέμα των ονείρων που τον ενδιαφέρει , αποφασίσαμε να αφιερώσουμε και το παρόν άρθρο μας στα ζητήματα που προκύπτουν με αφορμή αυτό σαν συνέχεια. Δεν θα επικεντρωθούμε βέβαια ακριβώς στα όνειρα, αλλά γενικά σε αυτό που ονομάζουμε «παραφυσικό», μεταξύ ονείρων, φαντασίας, ανεκπλήρωτων επιθυμιών και θα προσπαθήσουμε να τα συνδέσουμε με την παράδοση και διδασκαλία της Εκκλησίας μας. Γνωρίζουμε ότι όλο αυτό όπως διατυπώνεται ακούγεται ίσως κάπως συγκεχυμένο και αόριστο, γι αυτό ακολουθήστε μας στις παρακάτω με την ελπίδα να ξεμπερδέψουμε όσο το δυνατόν όλα.

Είναι δεδομένο πως τα μονοπάτια της επίγειας ζωής μας είναι δύσκολα. Όποιο

δρόμο και να διαλέξει κανείς, όσο ευτυχισμένος και να αισθάνεται ή και όντως να είναι κάποιος, εκκλησιαστικά όσο και «ανάσταση» και αν ζούμε είναι σίγουρο και προϋποθέτει, περάσαμε και περνάμε πολύ «σταύρωση» και «Γολγοθά». Στο βιβλίο της Γένεσης της Παλαιάς Διαθήκης διαβάζουμε για τις συνέπειες της πτώσης που λέει ο Θεός ότι θα βιώσουν οι πρωτόπλαστοι μακριά από την Εδέμ στη γη, λίγο πριν εξέλθουν οι πρωτόπλαστοι από τον Παράδεισο : «καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμὸν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν· ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ’ αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ. ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης, ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ.» (Γεν. 3,16-19) Πραγματικά βαριές συνέπειες, χωρίς να υπολογίσουμε σε όλα αυτά την αμαρτία και όλα τα δεινά που προέρχονται από αυτή στη πράξη με αδικίες, πολέμους, σκοτωμούς, κακοποιήσεις, βιασμούς, εκμετάλλευση, εγκληματικότητα και ότι ονομάζουμε «ζούγκλα» και η επικράτηση του νόμου του ισχυρού που κάνουν την ζωή ακόμη πιο αφόρητη και τραγική με ότι συνεπάγεται αυτό για το γενικό συλλογικό κακό που υπάρχει στο κόσμο .

Έχοντας αυτή την πραγματικότητα να αντιμετωπίσει η ανθρωπότητα αλλά και ο κάθε άνθρωπος λίγο πολύ στη ζωή του, προσπάθησε να αποδράσει με

πολυποίκιλους τρόπους. Πολλές προσπάθειες έγιναν σε πραγματικό επίπεδο από πολλούς, που παρήγαγαν πολιτισμό, ανακαλύψεις, επιστήμες βελτιώσεις στο βιωτικό επίπεδο, χωρίς όμως να μπορούν να λύσουν οριστικά τα μεγάλα υπαρξιακά ζητήματα αλλά και γενικότερα προβλήματα του ανθρώπου. Δυστυχώς όλοι διαπιστώνουμε πως εκεί που κάτι βρίσκεται και ανακαλύπτεται μακροπρόθεσμα δημιουργείται πρόβλημα και διαταράσσεται η ισορροπία σε κάτι άλλο. Παραδείγματος χάρη καυχόμαστε για τον πολιτισμό μας, αλλά διαπιστώνουμε το οικολογικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε από αυτό. Ανακαλύψαμε τον ανελκυστήρα και το αυτοκίνητο, αλλά οι επιστήμονες συνιστούν να περπατούμε καθημερινά. Η γυναίκα απέκτησε ίσα δικαιώματα και βγήκε με τους ίδιους όρους στην αγορά εργασίας με τον άνδρα, αλλά αυτό έφερε διατάραξη στην οικογενειακή ζωή, αφού διαταράχθηκαν οι ρόλοι και οι λεπτές ισορροπίες της και τόσα άλλα ζητήματα και παραδείγματα που θα μπορούσαμε να αναφέρουμε. Με άλλα λόγια ο άνθρωπος μπορεί να κάνει την ζωή του να μην είναι τόσο «κόλαση», αλλά με τίποτα δεν μπορεί από μόνος του να γίνει και παράδεισος...! Γι αυτό έχει τόσο σημασία αλλά και αξία ότι ενώ ο άνθρωπος πέφτει ο Θεός επαγγέλλεται για την αποστολή του Υιού του στο λεγόμενο «Πρωτευαγγέλιο» απευθυνόμενος στον διάβολο με την μορφή του όφη : καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.(Γεν. 3,15). Δηλαδή μόνο με το σχέδιο της Θείας Οικονομίας Του Θεού και την ελεύθερη αποδοχή του εκ μέρος του ανθρώπου μπορεί να έρθει η αληθινή λύτρωση και σωτηρία στον άνθρωπο και την κτίση γενικότερα.

Εκτός από το πραγματικό-ρεαλιστικό επίπεδο, ο άνθρωπος προσπάθησε μέσα από την τέχνη αλλά από την φαντασία και τα όνειρα εξίσου να αποδράσει από αυτό που ζει. Χιλιάδες πολιτιστικές τάσεις και αναρίθμητοι λογισμοί και όνειρα προσωπικά και ομαδικά δημιουργήθηκαν, για να βελτιώσουν συνειδητά και ασυνείδητα αυτό που με τα μάτια ανοιχτά ο άνθρωπος δεν μπορούσε και δεν μπορεί διαχρονικά να αντικρίσει! Είτε το πάρουμε σαν άμυνα του οργανισμού, είτε το πάρουμε ως διατήρηση της ελπίδας για να αλλάξουν κάπως τα πράγματα, είναι γεγονός ότι όλοι λίγο πολύ, αυτό που επιθυμούμε και δεν μπορούμε να το έχουμε, προσπαθήσουμε να το κάνουμε κραυγή μέσα από τις τέχνες, αλλά και να το ζήσουμε εικονικά μέσα από όνειρα και φαντασιακές καταστάσεις και ρεμβασμούς ή μέσα από τις οθόνες και τα μέσα κοινωνικής δικτυώσεως πίσω από προφίλ ενεργά και πραγματικά αλλά ακόμη περισσότερα από διπλούς λογαριασμούς και ψεύτικα προφίλ...!

Το πραγματικό πρόβλημα σε όλα αυτά τα παραπάνω είναι όταν ο άνθρωπος αυτό-εγκλωβίζεται χωρίς να κοιτά εντός του για να βελτιωθεί (αυτό που η Εκκλησία

ονομάζει αυτοκριτική και αυτομεμψία) αλλά μένει στον «κόσμο» του γιατί δεν θέλει να μείνει στην όντως πραγματικότητα. Αν το καλοσκεφτούμε και το αξιολογήσουμε σωστά είναι ότι βιώνουν και προσπαθούν να κάνουν και οι άνθρωποι που κάνουν χρήση ναρκωτικών ή αλλιώς παραισθησιογόνων ουσιών. Μπορεί να μη βλάπτεται βέβαια τόσο η σωματική υγεία όπως εκεί, αλλά και όταν εγκλωβίζεσαι στη «παραμύθα» και όχι στη πραγματικότητα που δεν θες λεβέντικα να αντιμετωπίσεις υπάρχει σίγουρα σοβαρό πρόβλημα. Έτσι οι άνθρωποι αντί να πάρουν την ζωή και τις ευθύνες στα χέρια τους, τα αποθέτουν σε φούδρες ελπίδες τους σε κάποιους δήθεν «ειδικούς» που δυστυχώς εκμεταλλεύονται με το αζημίωτο φυσικά (όπως πνευματιστές, μέντιουμ, μάντεις, μάγισσες, χαρτορίχτρες, εξηγητές ονείρων, αυτοί που λένε το φλιτζάνι, αστρολόγοι κ.α.) τα θέλω και τους φαντασιακούς στόχους εις βάρος όμως της πραγματικότητας και της πνευματικότητας που μόνο ο αληθινός Θεός και η Εκκλησία του μπορούν να προσφέρουν, όχι όμως ως αυτοσκοπό, αλλά ως προϊόν της κοινωνίας και της σχέσεως με την πηγή και τον χορηγό αυτών τον μόνον Κύριο. Το ακόμη πιο ανησυχητικό είναι ότι στη σύγχυση της εποχής μας, όλα αυτά θεωρούνται θεμιτά και καλά και όχι προς αποφυγή και να αναλογιστούμε πόσο μας βλάπτουν και μας απομακρύνουν από τον σκοπό μας.

Ολοκληρώνοντας αδελφοί μου και αυτό το άρθρο, θέλουμε να συνοψίσουμε και να επισημάνουμε ότι είναι άλλο πράγμα η φαντασιακή και ονειρική απόδραση του ανθρώπου για να ξεφύγει από τα δεινά του κόσμου (που όμως θυμίζουν την στρουθοκάμηλο που βάζει το κεφάλι της στην τρύπα νομίζοντας ότι έτσι θα ξεφύγει από το κίνδυνο) και άλλο πράγμα η έκσταση, τα οράματα και οι θείες εμπειρίες που είχαν οι προφήτες, οι απόστολοι και γενικότερα οι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Όλοι αυτοί που γεύτηκαν τέτοιες εμπειρίες, δεν απέδρασαν για κάτι ουτοπικό και δήθεν, αλλά προγευόντουσαν την μέλλουσα μακαριότητα στο εδώ και τώρα, ως αποκάλυψη και μικρή γεύση γι αυτό που θα ζήσουν όσοι αξιωθούν της σωτηρίας εντελώς άλλο πράγμα! Επίσης να διευκρινίσουμε ο τίτλος του σημερινού άρθρου μας είναι δανεισμένος από τον στίχο του τραγουδιού Όνειρο ζω, του Μιχάλη Χατζηγιάννη που δεν τον υιοθετούμε στην ουσία του, όμως προτρέπουμε να μη ζούμε στα όνειρα για να αποδράσουμε από τη ζωή του σήμερα, αλλά να κάνουμε την ζωή μας το όνειρο που θα θέλαμε να ζήσουμε αρκεί βέβαια να είναι σύμφωνο με το θέλημα και τις εντολές Του Θεού. Αμήν!